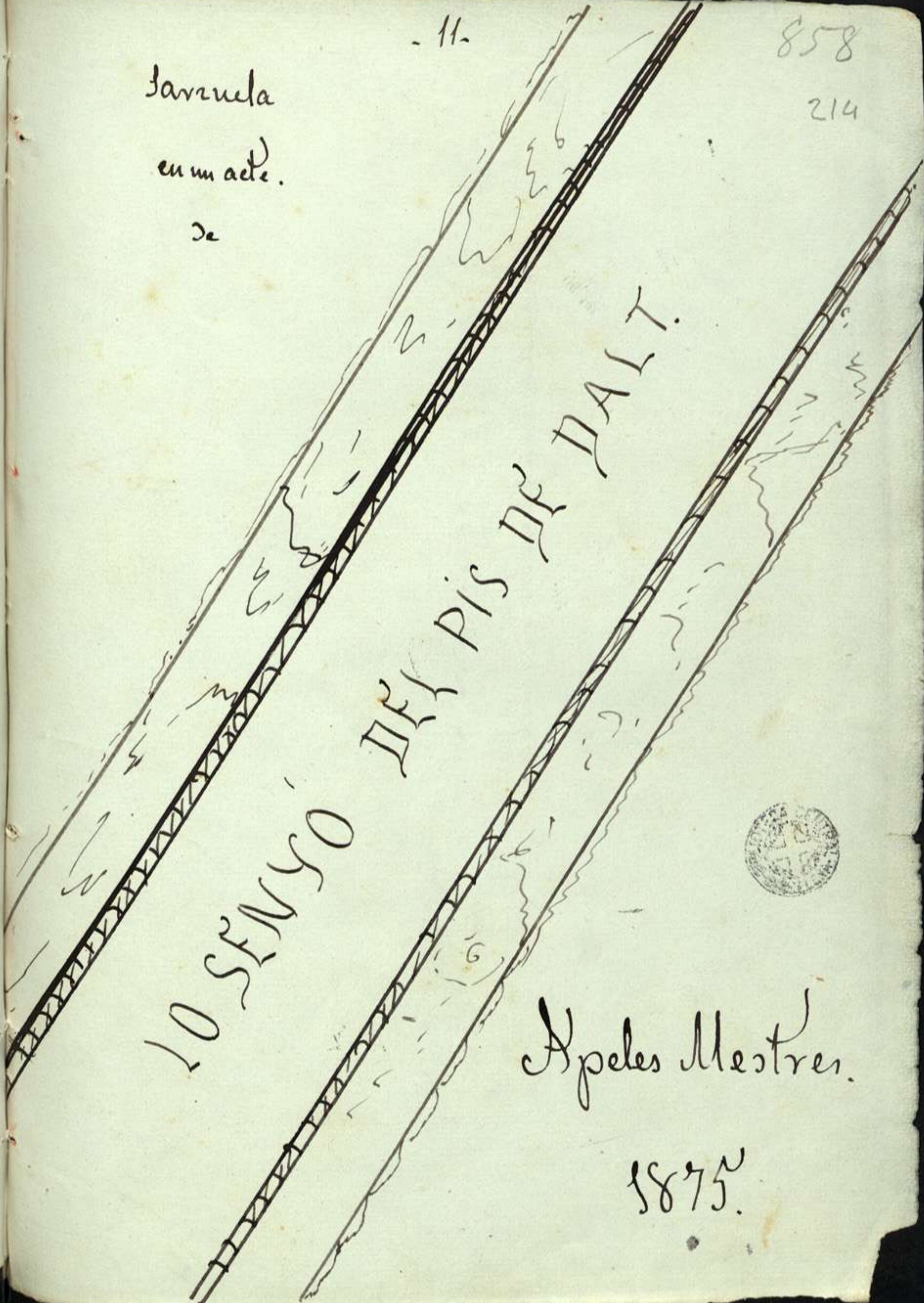

Jarvuela

en un acte.

de

10 SEÑOS DE PIS DE DALIT.

Apeltes Mestres.

1875.

at least
1000

at least 1000

1000

Lo senyó del pis de dalt.

=

Zarzuela en un acte.

y en vers

de

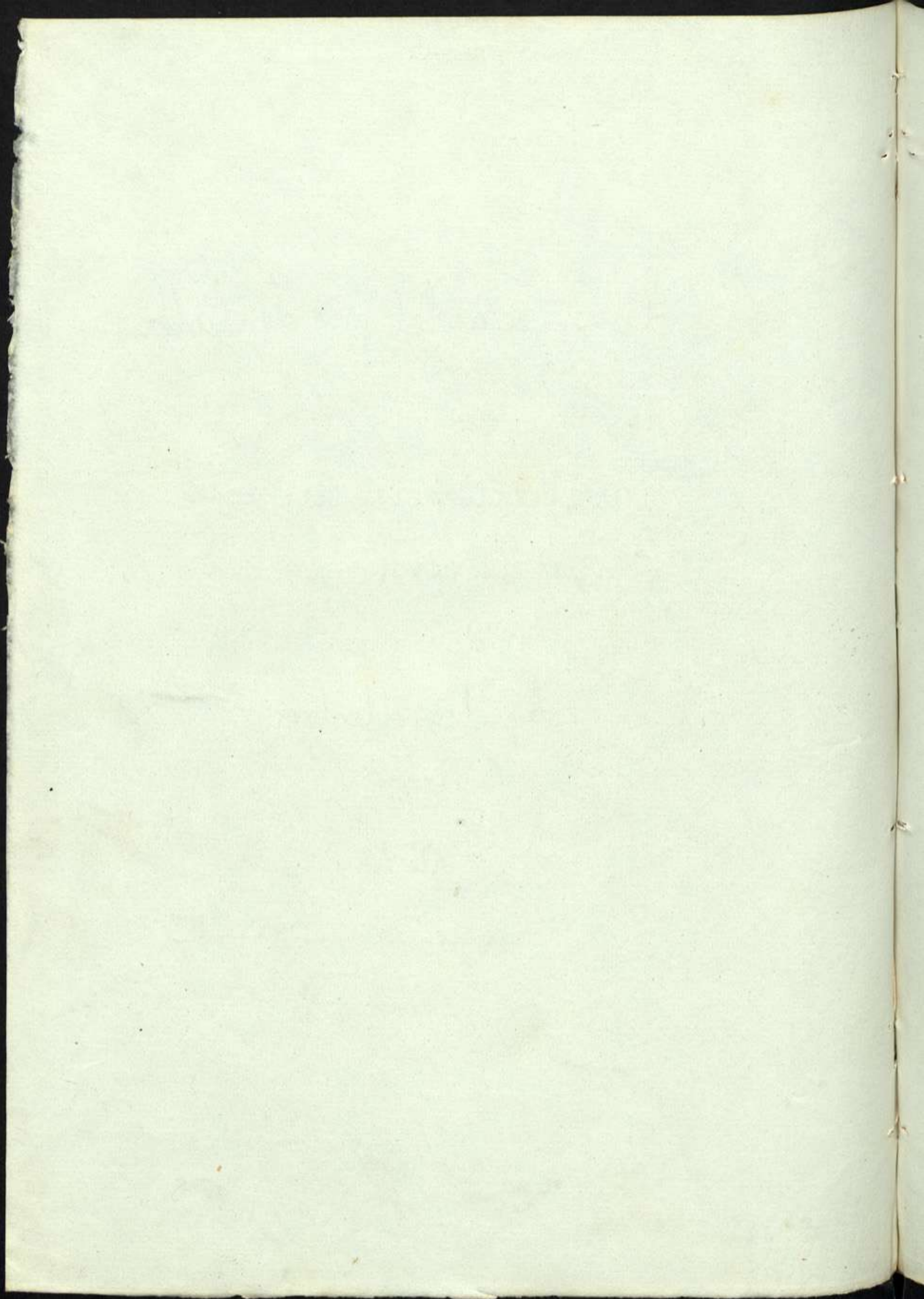
Apeles Mestres

Música.

de

S. Francisco Porcell.

1887.

Personas

D. Pacia

Sara

D. Longinos

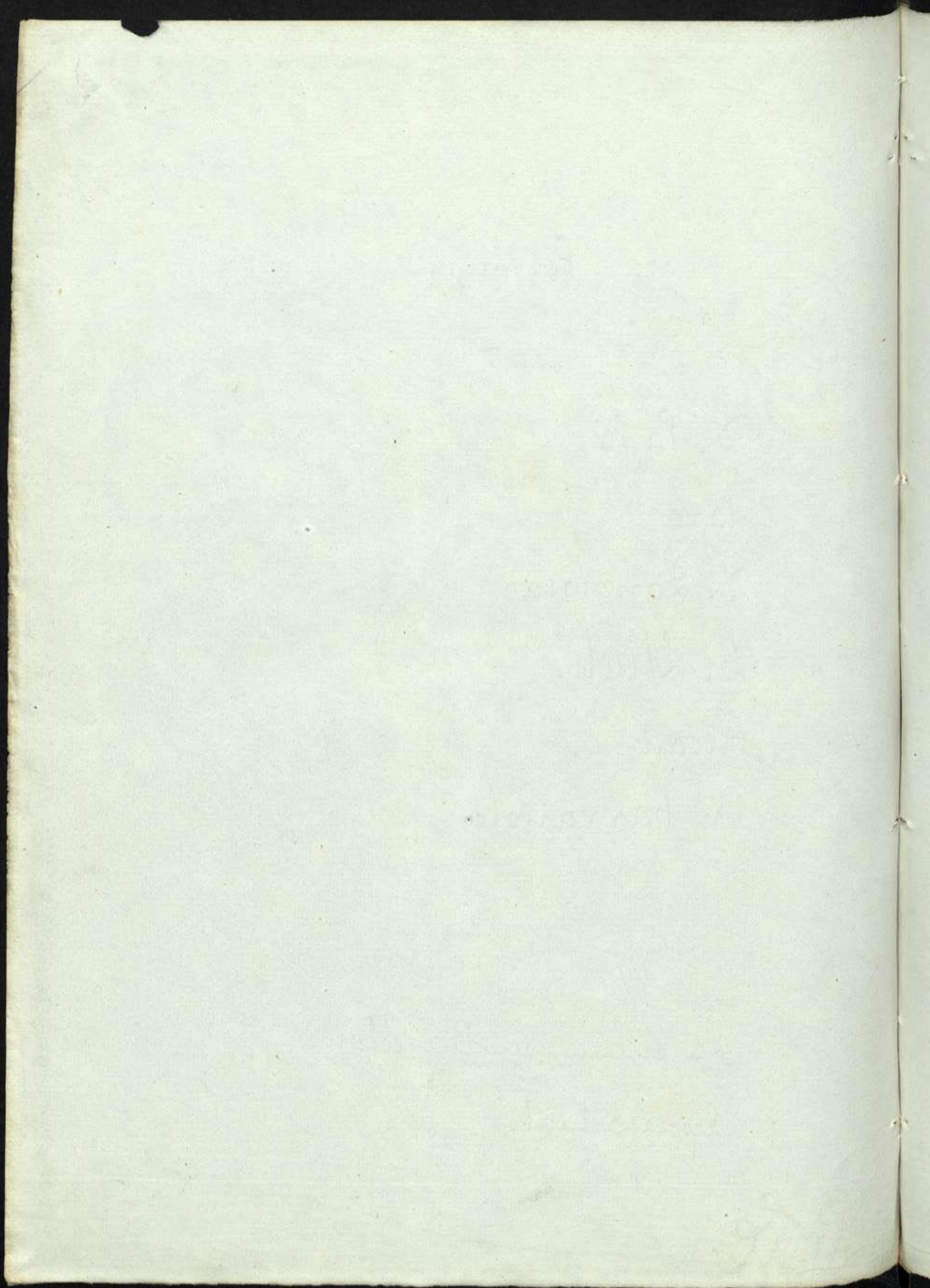
D. Lluch.

Picant

Un barranoler

La escena en Barcelona.

Epoca actual.

Acte unich

Sala de bonas condicions. Portas
 alla mont mer be viügan. Una
 tauleta mont fassi meus noia,
 ab un gerro al demunt Ca-
 dira etc a gust del Director.

Escena 1^a

Sara.

(cunit)

Musica.

Las fadrinas sospirau
per la carrera
sospirau las casadas
per ser solteras.

Parlat.

=

Escena 2^a
Dita Pacia'

=

Pa.

sortint crenat.

Que cantar, esbojarrada!
Es que n tens ben poch de serij!

Cantar per semana santa!
 El nou fina. quiu joveut!

Sar.

(Marcat)

Si ja somu dissapte sant.

Pa.

Encara no som las deu,

y l municipal de abaiç

diu cap. per. vall. l' fusell.

ab aiçó pocas musicas,

que no vull jo que la gent

puga dir de casa nueva

si fem o deixem de fer.

De prou que en l pi de sobra

el pianista ni un moment

para de toca' l piano

y l violi... y... lo plateret.

Y a proposit del prauista,
jà he resolt que in en aneu
d'aquet pi, perque t dich noya
que ni etich fins als cabells.

(Mareat)

Per si no es prou la molestia
que us dona ab ls instrument,
jo m dich Pi, ell s diu Pi.
Tuch una filla, ell tambí,
tu t dius sara ella; diu sara,

Sar.

(s'aba)

Pi que's massa tant mateix.

Pa.

Y cartan equivocada,
y embolida a tort y a dret,
y com ell viu al segon

y nosaltres al primer,
 tot hom, pam, pam, qui demana?
 Senyo Pi. Entri, Es vostè?
 Servido. Vostè es pianista?
 - Vagi a dalt en nom de Deu.

(Cambi de to.)

De modo qui entre ell y'l lloro
 del empleat del tercer,
 y en al quart la llevadora
 qui es un continuo de gent. -
 y'l baylet del entresuelo
 que te grills al cel obert,
 estich que no se' li ont metrobo
 si a la terra o al Infern.
 Ya ho dich: viure en una casa!

Sar. Donchs que vol viure al carrer
Pa Vull dir de lloguer, beneyta,
vull dir casa de lloguer.

¿Yeu Ricant?

Sar. Oh! nyich patalichs.
Me u vaig a veure si vè.

Escena 3^a

Pa Pacia

(Molt mutin.)

Pa Ya estich sol com un politich
cuant l'han declarat cessant.

(i assenta)

Pensem ara en mi un instant,

que'm trobo en un cas crítich.

(trajecte un paperet)

L'anònim que'm van enviar
y m' té que no puch ja mes.

(Al públic.)

Un anònim... saben qui es?
un paper sense firmar.

(legir)

"Demà demati a l'ar deu
venits no trobareu
en el lloch que vos sabeu,
si descobriu intenteu
al autor d'aquesta lletra,
tremoleu, si, tremoleu,
perque viut puyal... etcetra.

(parlat)

Y res de firma, canalla.

y anendu y sigueu puntual,
perque sino viut priuyals
etcetra... y aguanta y calla.

oli, es qui à mi no se m'ocorra

qui puga ser qui m'espia,

avants, quant no, se sabia:

la partida de la porra.

Pero are...

Escena 4^a

Dit. Ricart. (pel fondo)

Ri. Deu lo quart.

Pa.

(absoute)

Sens dubte'l cel t'encamina.

Ricart, ay que veus bi! vïna,
vïna y escoltamu Ricart.

Di.

Qui es?

Pa.

(solemne)

Posat'l dit al front.

A qui estimas tu?

Di.

(vïna)

A Sara.

Pa. Y si te la negües ara?

Di. M' perijo y arbolo'l mon.
vuy di al revès.

Pa.

Tant se val.

Donchs bi, ni n'ar de fe un favor,

Li'l fas conta ab son amor.

siuò posali punt final.

Ori. Home, digui, que si jo
puedi ferli---

Pa. Aquí está l' apuro.
jura el secret?

Ori. Li juro

(que deuroi ser tot això?)

Pa. A entrada de fosch a'hi
varen durme aquesta andronima

Ori. Qui es?

Pa. Res, una carta anonima.

Ori. Que diu are!

Pa. L' que sentis dir.

(donantli el paper)

Ri. Demà de mati a las deu
 reunits ins trobareu
 eu l' bloc que vos sabieu:
 si descubrir intenteu
 al autor d'aquessa letra,
 tremoleu si, tremoleu,
 perque vint punyals etcetra.

Pa. Es dir molt mes.

Ri. Deu ser guassa.

Pa. Guassa dius? quina sortida!

Ri. Es qui aipò passa de mida.

Pa. Burrango, ja ho crech que u passa.

Jo'm veig estirat al clot.

Ri. Ayre!

Pa. Et tu no t'amohina.

Ori. Si tinc la pell de gallina.
per no dirli d'idiota.

Pa. Ya m' guanyas en condicions
yo li trigueri.

Ori. que m' treuria?

Pa. Home, al menys m' veuria
tot revestit de canons

Be, y per saber la maranya
d' hont ha sortit, que l'idiota?

Ori. Jo?

Mes brut se m' fa troba' això

qui un bon govern per Espanya.

Pa. y donchs, com ho arreglem?

Ori. Jo ho veig molt negre.

Pa. Si?

Pi.

Claro.

Pa.

Pero podem no deixarho.

Pi.

Meditemli.

Pa.

Meditem.

assistentes (si assenten)

- Musica -

quidem assistenti un a cada

conto d' eicena. Ricant trou?

cigevro . D. Pacia la cassa de

polvo A D. se sent un que fi

estueli al piano y D. Uude de con-

trabaiy.

Ri.

Encenguem
un cigarro y meditem
pipem.

Pa.

Encumem
un polset y rumihem
Atpem!

Ri.

(L'assumpto es grave,
m'hi va l'amor,
naig de salvarlo
passant per tot.)

Pa

(L'assumpto es grave
m'hi va la pell.

força es que pensi
com la salvem.

(à Ricart)

que tal?

Ri.

Y costé?

Pa.

Re.

Ri.

Re.

Pa.

Re sí, re.

Ri. (Per mi la millor sortida
es fugi ab el primer tren.)

Pa (Lo primé es salvar la vida
qui així no diu la lley de Deu.)

No t'acut re ya?

Ri.

Si, qui sab si la...

Pa.

Si la, que?

Ri.

Re,

Pa.

Re?

Ri.

Rè.

(o alson)

Lo 2. Sembla que deu lliçó de solfa
quin contrabaix mes animal.
mal com l'arquet no se li trenca
an al senyo del pi de dalt.

Ri.

Y sempre sol toca' aipis?

Pa.

Si, sol, si.

Ri.

Vaya nu mal de cap que n'fa

Pa.

Si, si n'fa.

Ri.

Y si la avisés voste'?

Pa.

Ore, fa, re.

Ri.

Vy com nu retors las tripas

Pa.

Vy que m'abadella'l cap.

Lo 2.

Ara redobla, ara i engresca.

Crech que ho fa exprès.
 vaja un escandol,
 vaja una greca,
 ; Ho no puch mes!

Apareix al fondo l'
 barraloner

Dar. Deu vos guard, L' senyo, Pi.

Pa. Que se vos ofereix de mi?

Dar Si es servit aquí té aixo.

Pa No ho encarregat pas yo.

Dar. Com diu l'auo...

Pa. Tant se val...

Dar que'l senyo Pi,

Pa.

Ja ho se.

Die i Pacia. L' senyo del pis de dalt.

se'n diu de Pi, també.

(Robarronaler seu va mitj contuariat)

Pa. Uy! me h'a torsut las tripas.

Ri. Uy! ni esbadella'l cap

Pa. Jo perdo'l monde vuita

Ri. Jo no se'jà'l que'm faig.

Pa. Me'n vaig y tu eucarrégat
de tréurem del fracàs

Ri. Donchs deixiu pe'l meu compte
que tot s'arreglarà---

Lo 2. Ara redobla ara s'engresca

etc. etc.

8 Pacia' frug desesperat Ricaut

se tira en un sillo)

=

Escena 5^a

Ricart, Sara després.

- Metra -

Ric. Un compromi, es vritat,
 y qui es gros 'l compromi,
 li he promies salvarlo? aiyis
 seu va content y euganyat.
 Mes si coneix que's fa tant
 y no he descubert ri eucare,
 llavoras crido a la Sara
 y li dich ---

Jar.

(bortind)

Ets tu, Ricart?
tu per quèts moments? no m'ho creya
fa molt?

Ric.

Y ets tu qui ho demana?
No t'ho deya'l cor!

Ja

Si, m' deya
qui avuy ja feyas campana.

Ri.

Perque tens 'l cor mes fret
qui un get.

Ja

Y 'l teu?

Ri.

Es un foch
hont tu ocupas tot 'lloch.

Ja, Dech sembla un gall de forneta!

No m'rustirà?

Ri. Leri, leri,

Sa. Mentres no m'hi glassi.
Ca!

Ri.

Sa. Y vols dir que no hi haurà cap cambi de ministeri?

Ri. Descuida, no'n tingas por perquè ets sola en fer hi lley

Sa. Es dir que hi sò rey?

Ri.

oh! rey,

president y emperadó.

Sa. Per quin ets mes decidit?

Ri. No crech que may ni hi euboliqui.

Sa. No pot ser.

Ri. Vols que t'ho expliqui?

donchs faig com hi de Madrid.

Loch federal pels amichs,
conservador pe'l salari,
pe'l cigarros incendiari
moderat ab'l, fatichs,
ab els anys so progressista,
loch retrogado ab el vi.
ab las unsas so carli
y ab la noyas comunista.

(l' abraça)

Ja.

(defentseu)

No està mal, noy, no està mal,
ets caragirat.

Oii.

No, Sara,
sabs qui es politica ara?
l' art de ferse un capital.

Ja. Bè, y d' aixo n dius fer l' amor?

Ori. Per mi fe amor ò politica,
tot es prou digna de critica
tot es fe'l tonto...

Ja.

(picada)

favor.

Ori. Oh no, y t'ho puch fer coneixe,
es fe'l tonto, bah! ja ho crech
sols que l' amor fa està redh
y la politica engreixe
sabs que n penso jo d' aixo?

Ja. Be, prou, prou.

Ori.

Donchs digas, Sara,

que fem d' allò del teu pare?

Ja. De que?

Ri. Que no ho sabo?

Ja. No

Ri. Bo!

que si ab temps no li tirém l'au
adíos, amor.

Ja. Qui i li oposa?

Ri. Aquet bitllet:

(donantli l'avió)

Ea, una cosa

que us ha caigut com un llamp.

Ja. Eh! y per pò tanta requista?

(despret de llegir)

Si tot son causons això

Ri. Si, per causons estiche jo.

Ja. Ah, si! donchs orquesta, orquesta.

Música

-

Sa. A las penas puryaladas
los antieho solian dir

Ri. Doncas jo dich a las penas
bon tabacò y mes bon vi.

Ay si!

Un Sor. Quant l' hivern arriba
l' aucellet festiu
nova primavera
busca lluny del riu
cuipis quant s' emboiri
nostre pobre cor
per fugir de penas

buscaréu amor

y ja que'l, qui avuy se'n riuhen

potser ploravant demà

riuhen perquè'l non es bola

que roda sense para'.

; El papà!

(fugint per ditada
porta)

Escena 6^a.

Pàcia.

Parlat

=

Pa.

Aja! veyam com ne surto
 si es que n surti que no ho se,
 demà a la deu se reuneixen
 y a nit na de estar tot llest.

Verge de la Bonanova

si d' aquesta n surto ab be

vos porto per presentalla

l' amorim dintre un quadret.

Escena 7^a

Dit D. Loujinos.

=

elquet surt desafortat pe l'

fondo fent l' molinet ab lo

basti en lo cual tira l' gerro

de sobre la taula, elquet

personatji serà un argent viu cada vegada

que i asenta ho farà ab una
cadira nova, y al onansen

deixarà tota la sala plena

de cadiras y sortirà a enyentas

etc.

Pa. Reina Santissima! Y ara?

(pel gerro!)

Lou. Deu lo quart, no es rè, no es rè.

Pa. Qui deura rè aquest mil homes?

Lou. Sens dubte vostè in coneix.

Pa. No trinch el gust.

Lou. Vostè's diu pi?

Pa. Servido.

Lou. Es el mateix.

à qui busco.

Pa.

Si? (Ah caramba.

qui sab si es algun d'aquells...

(fet l'acció de donar prinyalades)

Segueix.

Lou.

Gràcies, jo ni arribo

un mil als peus de vostè

per demanar-li un obsequi

molt gran, molt gran, està atent?

Pa.

(Com la criada de Santa Anna.)

Lou

Vostè no sab aquí te l'honor
de parlar... - Dispensi.

Pa.

L'honor es seu.

Lou

Just, es meu.

Jo tinc un trenta anys y pico.

m dich Longinos Rampell,
tuich un pit com una roca,
y un bras... que no n'hi dich ri.

Hont me te sò un periodista
conegit per tot arreu,

escrich revistas y crònica
y articles com à cubeta.

fer poemas? Aquí Homero
criticar? Hont v'ab Voltaire.

Jo fin al sol trobo taras,
jo parlo del que no se,
jo faig veure lo blanc negre,
jo faig se bõ lo dolent,

jo escrich dramas y tragedias,

y ha passat en drama meu
desmayarse las señoras
y fugi el teatro en pes.

Yo ni tutejo ab los toreros
de políticos ni en parlén,
ni cartejo ab en contrerera
y ab el Crax y ab en Ulivet.

Atra a tot cuipo afegeixi

que possehesche el francés,
l'alemany el filipino,
l'inglés, el rus, el subech.

y encare mes be que escriure
tiro el sabre y el florét.

qui avuy dia los periodistas

son mei bons com mes valent.

(Cambi de to brusco.)

Veliaqui!

Pa. Si, que... donclus... veyá.

(seus saber loqui ho dit)

Lou. Pe!

(aibugantse la sua y passajantse)

Pa. Carani!

Lou. Gracías.

Par. De ves.

Lou. Ara que in coneix... no fuma?

(encant)

Donclus fora, ara que in coneix
ni entenderé sobre la filla
de voste, porque voste
te una filla que i diu Sara,

No es veritat! y es clà que no es,
 fa poch que la vaig conceixe
 al principal, Santa Creu:
 com que veig posar-lo al diari.

Pau que diu, gat?

Donc Li llegirè.

(Llegint-lo)

En la funcion dada, etetra
 del zapatero y el Rey
 assistió una concurrencia
 muy escogida - etipò èi, -
 donde lindas señoritas
 lucian sus gracias.. veu?
 y sus bellos atractivos ..
 be, etetra, no llegim mes.

Entre aquestes senyoretas
i hi troba la de vostre.
Allò m' va tocar la fibra
allò m' va deixar me fret
que quant me veig un article
ratllat pel llapis vermell.

Desd' aquell dia aquí al cor
ni hi sento com i hi tingués
una redacció de diari
cuant hi ha canvis de govern.
Hi vaig.

Pa.

Et la redacció?

Lri.

(deterorat)

Quina?

Pa.

La que diu vostre.

Lou. No'm deitorbi.

Vaig auarmen
a dirho a la lava, euteu?
y ella souvient, va respondrem
que ni li parlis a vorti.

Y ara vinch a demanarli
de genollom si convi

contant que si me la nega
me'n vaig a casa correuts,
liquido ab ls sueritors,
apunto, di paro ... y l'est.

Pa. (Ay pobre de mi!)

Lou. Responqui.

Pa. Com vol que responqui,

Lou. wet.

Pa. Pero yo seuse conceipel.

Loi. M' dich Longinos Rampell.
no li he dit?

Pa. Si, pero, vayà.

calculi que jo à voste...

Loi. Llavoras li direi ab musica
y si veure si no entendreu.

Musica

Loi. La orella amateuta
bon ull y bon nar
ab mes conceipensas
y amichs que u parau,
a dreita y esquerra

per sota y per dalt
 per tot arreu passo
 y a tot arreu vaig.

Pa. No va mal.

Jon. ; Donchs que tal?

Pa. No va mal.

Jon. Y encare falta lo principal.

botigas que i obran
 barracar de banys,
 carinos teatro
 cafèi y sarraus.
 y tréus y tranvià
 y fondas y estancas
 tot ni ei a cal sogre

y eu lloch gaito un ral.

Pa.

No va mal.

etc etc.

=

L. No hi ha ball que no m' cridien
per admirar ma agilitat de peus.

ni soiree que se ni olvidi
per escoltar lo timbre de ma veu
puer canto tiro tiro tirolese
nullo que un tiro-tiro-tiro.

(tirolesa.)

M' ha fletpat una tirolese
la nullo pell del seu pais.
vull demanarla per promera
vuy oferirti un paradís.

Ay tiroleza
 donau promesa
 donau ton la la la la la
 oy ohi oy alii alii ay.

Me li declaro per sorpresa
 després de veure mil perills
 y ay, me responet la tiroleza
 qui es mia vinda ab tretse filli.

Ay tiroleza
 quina sorpresa
 guarda ton la la la la la
 ohi ohi oy alii alii ay
 etc. etc.

Parlat.

Pa. Glonie mi agrada.

Jon. Donchs ala.

Pa. Pero tuich de dirli

Jon. que?

Un remittit pel diari?

quedarà servit.

(tran lo caitera)

Pa. Es que es...

Jon. (rajit)

Un anunci? alguna perdua?
tal vegada del gossèt
de la sava, oli y que gustos!

dicti.

Pa. Glorie, no, es qui a voste
li vaig de dir...

Lou. Que desconfia?

que no li faig goig? que in teni?
que tuchi fatpa d' assassino?

que faig cara de pillet?

voste m' falta! voste m' munta!
voste.

Pa. Vagi en nom de Deu!

si'l meu intent no es ofendrel
pero es que li ha un contratemps

Lou. Un contratemps? digui, parli.

ja sab que jugo al floret,

la pistola, l' bastó, l' sabre.

Pa. Si, D. Longinos, ja ho si

Lon. Gust, ja ho sab.

Pa. Doncar la lava
debia ja dirli...

Lon. Que?

Pa. Que te promies?..

Lon. Y callaba!

Com no deya a l'any vinent?
Y vorté pensa casarlos?

Pa. Es un picot tant de bé.

Lon. Que's pensa qui ab mi i'hi juga!
Sab vorté si'l jove equet
sabrá tant de enamorar-se
com de batres?

Pa. (Santa Creu!)

Lou. (pregant li en còp a la espatlla)

que no sent que li preguito?

Pa. Home, sí... perfectament.

Lou. Com no in diu ase ni bestia.

Pa. Si vorté no in dona temps.

Lou. Y'l meu rival ve aquí a casa?

Pa. Cuando celis.

Lou. Donchs corrent.

M'eu corro a la bolsa a veure

si eucare's manté'l govern

y torno tot desreguida.

que torno!

Pa. Torna.

(com dihent ja ho ho sentit)

Lou. Aipò es.

Si ell es aquí me'l presenta
dino... donquili un bitllet.

(Carreica un full de la cartera)

y escriu

"A mi tant me fa... pistola...
esposa etcetra" Aquí'l té.

Cuant ve li dona y recordis
de ferli un retrato meu.

Ya ho sab: que só periodista,

que...

Pa. Ya me'n recordaré.

So. Que jaig revistar

Pa. Si, y critica

So. y...

Pa. Si, y...

Jon

Y..

Pa

Gust.

Jon

Y..

Pa.

També....

Jon

Y que dono la citocada
secretà de Nevers! Sent?

parli entretant a la seva

y m colocará als seus peus.

Vaya, senyò Pi, disposi!

Torno al punt, servido' seu.

senyò topant per tot y

marquant a D Pacia etc etc.

Escena 8.

Pacia després de Barratoneu.

=

Pa.

(atontat)

Vaya quin tribulaci6n!
oh. y que tal com ell ho ha dit
jà'l veig tornar tot seguit
ab armes y municions.
Pobre Ricart si l'amarra!
ve quin altre compromi!
Martina qui un home així
no'l fassin anà a Navarra.
que perque un pich es promi
se li tragi de pega un tiro!

(obre i fiosa ab lo billet de
Luzinas, que encara te à lo ma)

Santa Quitèria! que miro,
que es lo que veig?

Bar. (A la porta del fondo)

Diu que res.

Pa. Ah! sou vos!

(girentre sorprès)

Bar. Ya ni ho pensaba
que vortè--

Pa. Tant Crítia!

Bar. Es que diu que'l senyo Pi

Pa. Donchs bueno, puja aquí dalt
que'l senyo també se'n diu

Bar. Si senyo, se li he pujat
y diluen--

Pa. Doncs torneu-li
ó aneu-seu al botabaut.

(se va el barraloner)

Ditxon Pi, del pi de dalt.
d'aquesta i cap se in trastoca.
cbli. tornant al que in pertoca
crech qui això marpa molt mal.
no te cap dubte, no ca!

(mentre l' paper y tra-

gentre l'anonim de la butxaca)

l'anonim... just, es la lletra.

" Li para, pitola, etreta.

cbquet etreta no diu clà.

Poch i no deu pensa en bicart

que mentres ell me vigila

Escena 9.

Pacià d. Huch!

qui entra molt pauradament avant
de se sortir l'annuaria i contrabaiç
Aquet personalje deu ser la calma
personificada. al curiba al costat de D.
pacia molt tranquil.

Hu. Deu lo quart.

Pa. (Vaya una fila,

quin pallingo!) Deu lo quart.

Hu. Vindu a parlar molt formal.

(i arrente)

Voste ni coneix?

Pa. (que i veigi que no)

Pei. de vista.

Hu. Un servido so l'pianista

Pa. Ah! el senyo del pi de dalt?

Mu. Eco!

Pa. (Deu se un altre gat.
que in ve a' buscar la pubilla.

Mu. Segui. Vortè te una filla?

Pa. (seguint)

Si senyò. (Ga mi ho he pensat.)

Mu. Lo'n tuch un altre.

Pa. . . també?

per molti anys.

Mu. En vida seva:

pero sa filla a' la meva

y a' mi no se com us té.

Pa. Home y aipò?

Mu. Vaig alla'

Pa. Mes sapiga per entrada

que la noya es molt honorada.

llu. Molt, molt, no li vull negar

Pa. Que l'honra li ve' de mi
- que com comprent li so' pare,
y de sa mare, una mare
com pocas en veig aqui.

Ho ab ella ni li vaig casa
hoit dirai?

llu. Vaya una fema!

A sant Boy.

Pa. Ah! que i ni crema.

(cantent)

llu. Veyam donchs?

Pa. A Cornellà.

llu. Be, esta bé, tiremhi un vel,

pues no si que te que veure
que sa esposa in viuga treure

Pa. (L' animeta triuga al cel.

Mu. Donchs hi ha l' grau inconvenient
de que un servido y vosti.

Pa. Portem el mateix nom.

Mu. L-

colo qua.

Pa. Vagi dient.

Mu. Pero -- lo mes -- com dire?

lo mes culminant encara

es, que ma filla, o diu Sara

y la de vosti tambè.

etipo m' amolina a mi,

y au ella li diu rabieta,

perque molts cops reb carta -

Pa que son per ma filla.

llu.

si.

Pa. Ah! com festeja formal pe

per casarse

llu.

Ya veurà,

no ni ho té pas d'explicà,

es un dret individual.

Després, repara? el carté

du carta per ma Sara

ell si eu prent lo que vol, y ara

si eu rahona pe'l carré

de ma filla, sent aixís

qui eu pnut a honra no la guanya

que li dire jo? ni l'ysanya.

Pa. Ya l'erech.

llu. Ab això es precis
si à tant, mats vol posa emena
que li nudi l' nom de Sara.

Longinus ha escollit tres versos.

Lou. (Li he conegut ab la cara,
es l' que m' roba la veua.)

llu. Jo l' estimo mes que l' sol,
y al qui o posarshi preteuga,
li arrancare fins la llengua,
que per mi no es cap beuol.

Escena 10

Dits Longinus.

= i adianta abufegant.

Lon

(adloutant, c.)

Aqui está D. Juan Tenorio, --
ja pot conueisar, valent,

Pa.

Reina del cel.

llu

(penso abasse ni perdre la calma)

Vaya un tipo!

Lon

Que diu?

llu.

No estiche per vostè.

Lon.

Que no sab potèi ab qui tracta.
D. Re!

llu.

(Calma)

Ni ganas.

Lon.

(crit)

D. Re!

llu.

(mes calma.)

Don, mi, fa, sol, là; per notes.
no es voste qui u sabrà mas.

Lou. Yo! Yo que sò un periodista
que ni el tren me guanya a llet,
yo que ab una garetilla
mato un home y hasta cent
yo qui a vint o trenta passos
d'un tiro apago un quingue.
y encerto al vol una mosca.

llu. Y un ase volant?

Pa.

(parantre extremitj)

Per Deu!

Lou.

(separant à D. Pauc)

que vol dir?

Pa.

(pertantlo à l'altre canto)

Deixin'ho corre

Lou. Deixalo corre? No pot ser,

(ò Pacia')

vuy escuarterarlo, crequim.

cop a la espalla a S. Pacia'

Crequim!

Pa.

(Atuadit)

Home, be, si 'l crech.

Lou. Ali' per po.

Pa.

Vaya una pepla!

quin home mes peguissar.

Lou. Es que...

Escena 29

Dits i Barraloner.

=

Bar.

Vineu de tots ls pesos

y a tots ni han respost que res.

Pa.

Mireu que ni hi ha per ferirshi.

Bar.

Es que l'amo si conve,
dieu que pujava a explicarli.

Pa.

No 'ns faltaba sino aquest.

Lou.

(al Barraloner)

Y vagi voste a la porra!

Escena 12.

Dits menes el Barraloner.

=

Lou. Digni, y nosaltres, que fem?

(a Huch)

llu. M' es igual.

Lou. L' desafio.

(tirant li l' guant)

llu. L' accepto.

Lou. Quant li ve bè?

llu. Si vol ara desseguida.

Lou. Armas!

llu. M' es indiferent.

Longins trèn dos revolvers y

ni entrega un a l'uch.

Pa. espantat.

No, que pendreu mal.

Lou. (Posant se en guardia)

Comenci

llu. Al jardí estarem mes bè.

Pa. Y si mor?

Lou.

frenetic

M'enterraran

Pa. Pero vosti 's pert.

Lou.

que m'perdi.

(*Exasperat.*)

Hu. Si cap opera de Verdi
fa mes soroll del que fan.

Música.

Lou.

La sauch bull en mai veuar
el cor no'm cap al pit,
yo no cedesch la lava
per tot un paradís,

avans l' mon i eusorri

y in fassiu à bossius

Pa. (Atipò no es pas un home,
qui es un mal esperit.)

Mm. Y à mi tant se m'endona
si l' cor li bull ò no

pero eu quant à la lara

no li pensi ab res del mon,

que covrà suo fin l' iltimo

sospiro del mio cor.

Pa. (Atipò no es pas un home
es un gel de debò.)

Lon L' honra ma ferida,
mi ha tacat l' honor

ha d'acabà a tiro
cualsevol dels dos

Pa. D. Longinos creguim
deixilo corre tot,
no se à que treu solta
darse tal trastorn.

llu. Per apagar la còlera
que lo seu pit inflama,
accepto la romantica
y estúpida camama
que frenetich y altiu me proposa
per matarme ò quedarshi vortè.
Sullerati! su voi sanguinosi
pionberà la vendetta del re!

lluch y son

pues vilment
na deixat

la meua honra mancillada
ab la sanche
del malvat

vuy posarla a la bugada
y si m fes
un cap nou!

Adieu nou, tot s'acabat.

(Rapit.)

Ha no mes

n'hi ha prou

el moment es arribat.

Pa.

Jo no veig
tal malvat.

ni tal honra mancillada
per totut crech
escusat

el posarla a la bogada.

Y si's fau

el cap nou

Ves que hi guanyau acabat?
un instant!

ningü m'ou

may i ha vit tal dibarat!

fugem per la esquerra

fluch y longinos.

Escena 13.

D. Pacia.

=

Pa Pero senyors!... sí, ves, búscals.

Are si qui entich garnit.

Suposat que l'un o l'altre

o'hi queda, que faig? que dich?

y així hi tot, sense contarhi

aquells que s'han de reunir

ab'ls vint punyals... y... vaja!

ja'm veig mort de viu en viu.

(en tiro din)

Pa l'ha tombat.

(tro)

Ay! no eucare.

(tro)

Gran Deu! teu pietat de mi!

Escena II.

(Dit y Sara.

Durant aquesta escena sonaran

nos tres que ab los tres au-

teriors faran dotse.

Sar.

sunt contenta

Sent? Ya tocan á aleluya!

Ya son las deu.

Pa.

Vols dir!

Sar.

Si

Pa. Quina sort!

Jar. No sent com tirau?

piu, pau.

Pa.

(agafant-la per la ma, tota la
escena ràpida)

Vols callà, infeli?

Aquets tiros son per tu,

no sabs cre?

Jar.

Per mi diu!

Pa.

Recordas un periodista

qui en el teatro una nit

t' va dir que t' estimaba

y que d'allonsas?

Ja

No, quin?

Pa.

Si, un home alt, farrenyo,

tot virolat de vestit,
que fa diaris y comedias
y porta un bigoti curpis.

Pa. Li juro qu' es una farsa.

Pa. Donchs diu que tu y ell, alli
vos van entendre, es di, entendre
que tu vas donarli 'l si

y...

Pa. Donchs es fals, ahont es ara?
li vull dir canalla, vil
hont es!

Pa. ebra ab 'l senyo
del pi de dalt, al jardi,
segons 's tiro que sonan
els trobareiu mes farsite~

de forats... que ni un formatje.

Pa. Donchs perque no hi corra

Pa. y--

si m plantessin una bala?

Pa. Sembla qui han parat.

Pa. vols dir?

(excitant)

Passos... quin sera? Retirat
y corre si faig un crit.

(nu ve' lava)

Escena 14.

S. Pacia Longinos Huch.

Entre Longinos descorn-
pat y i precipita sobre

un silló. Pausa. Després entra ab
tota calma el Mueh. Gran alegria
de D. Pacia'.

Pa. tots dos vius! eby ja respiro!

Lon Cor noble! cor cavaller!

(encarigant)

Pa. Quina sort! jo ya me 'ls veyia
com pujaban morts y frets.

Lon. Y no es pas per puiteria
que 'l qui es jo. -

Mueh.

Y jo

Pa

No, ja ho crech.

Escena 16.

Dits Ricart.

=

Ri. Salut y--

Pa. Vens ai bon hora,

tu us hi faltabas no mes.

Vina, Ricart, aquest jove

(presentant lo)

Mirinsel bè, es el promie de la Sara

Lou. De la sara?

donchs li te a parells?

Pa. perque?

Lou. L' senyo ab qui mi he batut

y aquest qui ara compareix

Ri. que diu ara?

(sorprès)

Ueu. L' embolica.

M' ha pres per amant?

Lou. Ben net.

llu. Si so'l pare de la Jara.

Lou. (a 'Pacia')

Donchs y vortè?

Pa Yo també

Lou. Atipis te dos pares, vaja.

Pa Ni la torre de Babel.

Lou. Be, jo'l que vull es la Jara

crisant

Pri. Donchs sou dos, us l'heu de fer.

premet l'evolució de i. Huch.

Pa. Pero quina Jara busca?

Lou. Una que te mans y peus

y ulls y nar y'l pare músich.

Ri. Mi.

Pa. Pawli y us entendreu
Sava!

Escena 1^a.

Dits. Sava.

apareix Pacia la prent de

la ma prentantla a S. Longinus

que comprant tot lo qui acaba de

passar. aturdit li fa una re-

verencia.

Pa. ' El senyo!

Lon Senyoreta... -

als peus de vortè

Pa. ' wo ven?

Lou. Donchs que potsè' hi ha dos caras?
Pa La del senyo' y la present.

Lou.

(a' Huch)

Donchs que potsè' votè' en musiche?

Hu Ecco.

Lou. L' fet siga fet
y mit perdons.

Hu

Ara gosa -- ?

Lou.

(furios)

Si m' nega lo que pretench
li planto un article al diari

que 'l poro com un drap vell.

Hu Després que per poch m' hi tomba?

Lou Es una prova patent

(aprovechant)

de lo qu' estimo a la Sara,
de que per ella---

(cambi repetit.)

Ore, re;

no in caso, ara roch autonomo,

(importancia)

so libre, so independent,

viure consagrat al organo

Pa. Ah. es organita, també?

Lou.

(exclamat)

Vuy di t' diari, papapanata!

oh. y que me n' hi vaig corrent.

Pa.

al veure que Longino arren-

ca a corre vorte t' dituro,

oh. ca! ca! ara D. Longino

(molt agitant)

Donquis prei

(sorpreses general.)

Lou Pres?

Ri. Pres?

lluclh Pres?

Pació. (traient l'anonim y'l
bitllet)

Reconeix aquesta lletra
seva?

Lou. De li reconech

Pa. Un bitllet de desafio

qui ha escrit ara aqui mateix.

y aipò? Una amenaça anònima
que l's farà evissà l's cabells.

Lou.

(presentlo)

Res d'amenassa.

Ri.

Y la cita?

pa. Y l, vint punyals?

Lou.

Po y res mes

Es un troi de una rarueta
que m demana un amic meu
perque la posés en música

uu - -

(a' lluch)

qui a la cuenta es voste'.

(lluch fa que ri)

Longina pressegueis ab tota la

naturalitat. y fa eu lo

cas que ri.

obli corretjeipo nus versos
que m' amaban malament
y viuch. El seyo' Pi? Es fora,
Donchs donguili aquet papi.
(donant li)

y com jo no'l conceipia. —

Pa. Obly quin cor m' ha tret del pes.

Ri. Tot arreglat.

Lou.

Voste tinga,

(donant li l' armonium a l'uch,
y lluchepi el seu talent.

Pa. Ditxón pi del pis de sobre!

llu. Demà in mudo.

pa

Yo també.

La No, que potse us trobariam.

Pa. Be, beu dit, us quedareiu.

Lou Ya ha estat un par de comedia.

Pa Glorie, vosti que u sab fe.

fassin ara.

Lou Y si se in piula?

vaig a informar men ab temps.

(ad antan sa)

Musica.

=

Si de vosteis algu us humilla
ab un piulet qui ara us douguis

ls plantare una garetilla

que no ie u alvarau may mei.

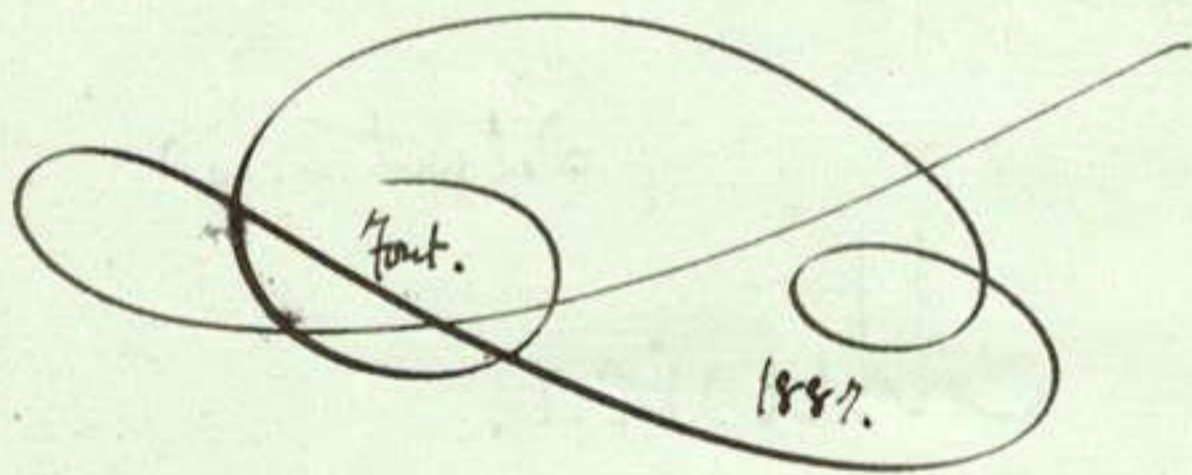
Toti

una palmada

neta y pelada

serà una pinedola
que us farà grat
tot aquest desfet
qui ara habiem passat

Prou

WATER

